

være en væsentlig mangel, jfr. herved bemærkningerne til § 58.

De omhandlede vurderinger i henhold til den nugældende grundstigningsskyldslovs § 13, stk. 1, stk. 2 c og 3 c, skal efter bestemmelserne alene danne grundlag for beregningen af afgiftspligtig grundstigning, og skal derfor efterfølges af en omvurdering til skattesvarelse ved den påfølgende almindelige vurdering eller årsomvurdering, jfr. lovens § 14.

Det findes rigtigst, at de nævnte regler bliver ændret, således at vurderingerne kommer til også at omfatte ansættelse af ejendomsværdien og eventuelt værditab (jfr. forslagets § 58), ligesom det, når der efter forslaget skal finde ansættelse af ejendomsværdi sted, vil være mest praktisk at lade ansættelserne være grundlag for beregning af ejendomsskatterne, således at de efterfølgende vurderinger til skattesvarelse undgås.

Ved de foreslåede regler i § 4 imødekommer man endvidere den interesse, ejerne ofte har i at få foretaget omvurderinger i tiden udenfor de almindelige vurderinger og årsomvurderingerne, særlig af hensyn til prioritering, og under hensyn til at vurderingerne skal kunne anvendes i andre tilfælde end ved køb og salg, er det foreslået, at der i umiddelbar tilslutning til alle de i henhold til bestemmelserne foretagne omvurderinger skal ske beregning af afgiftspligtig grundstigning.

Reglerne i stk. 2 om medtagelse ved omvurderingen af andre ejendomme end den, der omfattes af den fremsatte begæring, er nødvendig af hensyn til forslagets øvrige regler om ansættelse af værditab.

Reglerne om den omvurderingerne tillagte skattevirkning findes i forslagets § 79, stk. 3, jfr. stk. 4. Det fremgår heraf, at ansættelserne lægges til grund fra og med det skatteår, for hvilket den efter vurderingen førstkommande årsomvurdering får virkning for skatteberegningen. Denne bestemmelse forudsætter en ændring i § 12 i lov nr. 188 af 20. maj 1933 om kommunale ejendomsskatter.

Efter reglerne i loven af 7. august 1922, § 2, næstsidste stk., jfr. den nugældende grundstigningsskyldslovs § 2, stk. 3, skal ansættelserne ved omvurderinger, der finder sted i henhold til stempellovens § 61, stk. 1, ske efter prisforholdene på ansættelsestiden, ligesom der skal tages direkte hensyn til grundstigningsskyldsbyrden. Da det nu er foreslået, at der til enhver tid efter begæring kan fås foretaget omvurdering af en ejendom udenfor de almindelige vurderinger og årsomvurderingerne, at ansættelserne altid skal ske efter prisforholdene på ansættelsestiden, og at der

altid i forbindelse med ansættelserne skal ske beregning af afgiftspligtig grundstigning, skal, også under hensyn til den foreslåede regel i § 52, de særlige vurderinger i stempellovens § 61, stk. 1, og de særlige vurderinger i henhold til § 4 i lov nr. 107 af 14. april 1955 om byggeri med offentlig støtte, hvilke sidstnævnte vurderinger skal foretages efter reglerne i stempellovens § 61, stk. 1, fra og med 1. oktober 1956 foretages efter reglerne i nærværende § 4.

Til § 5.

Til stk. 1. Reglen svarer til, hvad der nu gælder ved de almindelige vurderinger og årsomvurderingerne. Det skal dog bemærkes, at efter § 4, stk. 1, i loven af 7. august 1922 skal der, når omvurdering foretages i anledning af værdistigning som følge af anlæg af jernbaner, gader, veje, pladser o. l., eller af andre særlige årsager kun foretages ansættelse af grunden, ikke tillige af ejendommen i dens helhed. Denne undtagelse fra reglen er ikke medtaget i forslaget. Såfremt værdistigningen også giver sig udslag i stigning i værdien af ejendommen i dens helhed, er det ikke rimeligt, at denne stigning ikke skal få betydning ved beregning af formueskat, arveafgift o. l., og dertil kommer, at en bibeholdelse af undtagelsen ville komme på tværs af reglerne i forslagets § 58 og afsnit III.

Til stk. 4. De hidtil anvendte betegnelser for værdien af ejendommen i dens helhed „vurderingssummen til ejendomsskyld“ og „ejendomsskyldsværdien“ foreslås erstattet med „ejendomsværdien“, dels fordi dette udtryk er mere korrekt, dels under hensyn til, at ny påligning af ejendomsskyld efter forslaget ikke mere skal finde sted.

Til § 6.

Loven af 7. august 1922 indeholder ikke nogen enkelt regel for vurderingsnormen. Ifølge lovens § 1, stk. 2, skal ejendommene ved de almindelige vurderinger ansættes til deres værdi „i handel og vandel“. I lovens § 2, der omhandler årsomvurderingerne, nævnes kun prisforholdene som den faktor, der ved siden af ejendommens tilstand er afgørende for værdiansættelsen, jfr. paragraffens stk. 2. Efter lovens § 3, stk. 2 nr. 1, skal grundværdien for landbrugsejendomme og lignende ansættes til, hvad jorden må antages efter øgnens priser at ville koste „i handel“. Efter samme paragraf stk. 2 nr. 3 skal ved byejendomme og lignende jordens værdi ansættes til det beløb, som efter de gældende handelspriser antages at kunne opnås for den pågældende ejendom i ubegyget stand „ved salg“.